

Mõnne hea aasta párast, — se olli 1785 — tulli rikkas mees kaugelt Indiamaalt, kes selle kehwa mehhe keige surem wöllalinne olli, kojo, otsis omma heateggiat waestemaeast üles, mäksis omma wölgä täie kassudega ja tänna-likko süddamega tagasi ja nenda olli se wan-na kehwa mees jálle foggoni rikkas.

Kui kehwamees omma rahha olli kätte sa-nud, läks kohhe kohto ette ja ütles: „Jummal satis ühte minno wölglaßist kaugelt maalt tag-gasi, kes minnule omma wölgä täie kassudega tagasi mäksis, kust mul foggoni lootust en-nam ei olnud; agga need wölgased, kes siin liggedal ellowad ja minno hääda näggid ja kuulsid, ei möttelnud mitte minno peale. Jum-mal taßugo selle trui mehhele weel tuhhat ja tuhhat korda rohkem, kuida temma sedda juba selle ausa mehhele teinud.“ Selle peale passus ta ennast waeste maeast lahti, tannas südda-mest selle armo ja hea eest, mis kohtowanne-mad temmale teinud ja finkis tuhhat rubla waestemae kassufk, selle palwega, et kui jálle üks nisugguse hääda sisse juhtub, kuida tem-

ma 'luggu olnud, sest rahhast woiks aidatuud sada. „Ni kaua“, ütles temma, „kui ma ellan, soan nüüd ommaga läbbi ja mis min-nust ülle jáab, peab párast mind sia waeste maeasse sama!“ Tannas weel ja läks árra. Teised petjad, kes kelmi modi wannamehhe wästo ollid, kerjasid keik wimati, agga wanna-mees ja tem na wölla auus taßuja ellasid kui ousad mehhed liinas, kedda keik armastasid ja auustasid.

Saggest hea ja helde südda
Sadab kehwa ello hääda,
Sest et tannamata lemad,
Kawvalust ja pettust tewad! —
Keik ei olle siiski petjad,
Mõnned on ka ousad mäksjad,
Kuidas segi mees on teinud,
Mis siin luggejad on nainud.

Rikka ahnus, waese triuus.

Üks wágga rikkas paupmees kutas kord ühhe illusa rahha kuko árra, kus mõnne hea